

"Harmadik éve nő a felvettek száma"

Beszélgetés dr. Káposzta József dékánal

Tananyagként is megállná a helyét a Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar története. Szervezetfejlesztési szempontból is tanulságos az építkezés, aminek jelenlegi eredményeként a SZIE legnagyobb karáról beszélhetünk. A Kari Tanács februári ülésén emlékbizottság felállításáról határozott, aminek a feladata az lesz, hogy készítse elő az alapítás 30. évfordulójának méltó megünneplését. Tiszteletbeli elnökének dr. Villányi László professzort kéri fel. Ez adta az apropót arra, hogy dr. Káposzta József dékánal beszéljünk, aki vezetői ciklusáról is mérleget von.

– Mi lesz az emlékbizottság feladata?

– Elősegíteni, hogy mérleget vonjunk erről a három évtizedről, méltón köszöntsük, illetve megfelelően emlékezzünk meg azokról a nagy hatású gondolkodókról, akik valamit mindig hoztattak a Kar tudásához, oktatási rendszeréhez. Az első félév a felkészülésé, a programterv elkészítésé. Az első nagy eseménynek a június 11-i diplomaátadó ünnepséget jelöltük ki. Meghívjuk rá a dékán elődöket, a professzorainkat, emeritusainkat és a tervek szerint a Kar hazai és nemzetközi kapcsolatait is. Nem is lehet hatásosabb díszlete egy ilyen évfordulónak, mint amikor több száz talársapka a magasba röpi. Ősszel a hallgatók bevonásával konferenciákon, különböző tradicionális eseményeken folytatódik a megemlékezés. A Kutatók Éjszakája és a Magyar Tudomány Ünnepe is ennek a jegyében zajlik majd. A nemzetközi és a vállalati kapcsolatokat is igyekszünk e téren kihasználni, továbbá kiadványok megjelenését is tervezzük.

– Nemcsak a Kar, hanem a dékán számára is repül az idő. Hamarosan itt lesz a dékáni ciklus vége. Miként tudna mérleget vonni?

– Mindenki emlékezhet rá, hogy 2013 a felsőoktatás és a Kar átalakuló rendszeréhez, finanszírozásához történő alkalmazkodás időszak volt. Csökkenő hallgatói létszám, költségvetési elvonások nehezítették többek között napjainkat. 2014-ben és 2015-ben már elkezdhetjük az építkezést.

Az egyik legfontosabb eredménynek a tudományosságban történt radikális előrelépést tartom. Tudni rólam, hogy én mindig „ma-

tekozok”, mérek, számolok, mert a számok sokat segíthetnek a stratégia kialakításában. Sikerült a Karon elfogadtatni, hogy a tudománymetria fontos, így a kutatások és a belőlük született publikációk elkerülhetetlenek az oktatás színvonalának fejlesztéséhez. Nagy lépést tettünk ebben, hiszen három év alatt közel megtízszereződött a kari publikációk száma.

A következő célkitűzésem a korosztályi problémák kezelése volt. Hosszú távon gondolkodva nem szabad, hogy egyes korosztályok hiányozzanak a Karról. Ebben is sokat léptünk előre, hiszen jelenleg a Kar oktatói és kutatói közül 75 százalék 50 év alatti. A korosztály másik „oldalát” is vizsgálva az 50 és 65 év közötti korosztály létszáma erősen hiányos. A fiatalokat jórészt sikerült itt tartani, a doktori cselekmény után foglalkoztatni, de azok körében, akiknek most kellene beadniuk az egyetemi tanári pályázataikat, nehezen tudunk előbbre lépni.

– Hogy lehet ezen változtatni?

– A szemlélet változásához hosszabb időre van szükség. De a Kar is sokat tehet megfelelő feltételek teremtésével ahhoz, hogy tovább emelkedjen a tudományos teljesítmény. A jövőt tekintve elsődleges feladat, hogy a jelenlegi 63 docensből minél többen professzorokká váljanak. Ez a Karon működő doktori iskolák működtetéséhez is elengedhetetlen lesz a jövőben.

Úgy érzem, hogy a kar jövője stabil, és konszolidált, együttműködő a kapcsolat az egyetem vezetésével is. Meggyőződésem, hogy meghozta gyümölcsét az aktívabb, korszerűbb, elektronikus alapú, online kommunikáció.

– Visszaigazolja a piac a törekvéseit?

Harmadik éve nő a felvettek száma, a januári keresztféléves adatok is kedvezőbbek, mint az előző évi, és a külföldi hallgatóink száma is folyamatosan növekszik. Három év alatt már közel 300-ra nőtt a külföldi hallgatóink száma, akik 38 országból érkeztek hozzánk. Ezen szakokhoz kapcsolódó oktatási szolgáltatások fejlesztése, új szakok indítása fontos iránypontja kell, hogy legyen a kari jövőnek.

A nemzetközi kapcsolataink fejlesztésében is sokat léptünk előre. Ennek egyik eredménye pl., hogy márciusban Jekatyerinburgból jön hozzánk egy ötfős tanári csapat tanulni, tréningezni. Terveink szerint még ebben az évben orosz cserediákok is érkeznek majd. Mindezek alapján továbbra is fontosnak tartom a Kar jelmondatát, miszerint: *Nálunk a jövő már elkezdődött...*

B. G.

– A miniszteri engedélyt 1986-ban kapta meg az egyetem a Gazdaságtudományi Kar alapítására (amely később kiegészült a társadalomtudományi kifejezéssel), az első gólyák 1987-ben kezdték el tanulmányaikat. Nem kis büszkeséggel mondhatom, gyönyösi hallgatóként én is „alapító tagja” lehettem a Kari Tanácsnak, még ha később a Mezőgazdaságtudományi Karon is folytattam a tanulmányaimat.

– Ez volt a kétfokozatú képzés GATE-s öntőformája?

– Bizony, igen. Kezdetben minden GTK-s a Mátraalján kezdett és a második év után kerülhetett megfelelő eredmény birtokában Gödöllőre, az ötéves képzésbe vagy a hevesi városban szerezhetett főiskolai oklevelet. A kar nem is járhatott más úton, mint a folyamatos építkezésén. Hosszú ideig gazdasági agrármérnökök végeztek nálunk. A gazdasági agrármérnök szakunk már ekkor több szakiránnyal rendelkezett, számszerűen 16-tal. Ezekből a szakirányokból épült fel a kétezres évek közepén, a bolognai képzési rendszerre történő áttálláskor az alap- és mesterszak kínálatunk. Minden szakunknak megvolt a csírája a gazdasági agrármérnök képzésben. Az is mérföldkő volt a Kar számára, amikor indíthattuk a közgazdász-gazdálkodási szakot, a jelző nélküli közgazdász-képzést. S mindemellert az országban elsőként nálunk lehetett emberi erőforrások szakon tanulni, ami rendkívül népszerű volt, minden képzési formában.